

ANEU MAR ENDINS

La Creu dels joves, a l'Aplec de Terrassa

El proper dissabte de Pentecosta, 22 de maig, la nostra ciutat de Terrassa acollirà l'*Aplec de l'Esperit* en la seva desena edició. L'*Aplec* és una trobada que reuneix joves cristians de les diòcesis de Catalunya, les Illes Balears i Andorra. L'acte central de tota la jornada serà la vetlla de pregària al parc de Vallparadís, que es clourà amb la celebració de l'eucaristia concelebrada per tots els bisbes de Catalunya.

Presidirà aquest acte la Creu de les Jornades Mundials de la Joventut, coneguda com la *Creu dels joves*, que ha acompanyat pels cinc continents les Jornades Mundials de la Joventut i que estarà present també a la propera d'aquestes jornades a Madrid l'agost de 2011. És un fet molt significatiu tenir entre nosaltres aquest símbol cristià que ja ha

La Creu dels joves que presideix les Jornades Mundials de la Joventut

esdevingut familiar en les trobades de joves cristians. Recordo que també va presidir la trobada amb els joves i la vetlla de pregària que va celebrar el recordat Joan Pau II a l'aeròdrom de *Cuatro Vientos* (Madrid), el 3 de maig de 2003, durant el que fou el seu darrer viatge apostòlic a Espanya.

¿Què ha de significar la presència entre nosaltres d'aquesta

Creu, gran i nua, que presidí els actes de l'Any Sant de la Redempció celebrat en 1984 commemoratiu dels 1950 anys de la mort de Jesús al Calvari i que Joan Pau II lliurà als joves cristians?

En primer lloc, em sembla que és un acte de confiança en els nostres joves. A aquests, els voldria dir, com a bisbe de la ciutat que aquest any els acull amb alegria pasqual, les mateixes paraules que els dirigí Joan Pau II a *Cuatro Vientos* i que ja havia pronunciat durant la seva primera visita a Espanya l'any 1982: «Sou l'esperança de l'Església, com també ho sou de la societat. Jo segueixo creient en els joves; segueixo creient en vosaltres». És ben important que els cristians adults d'avui fem un vot de confiança en els joves cristians d'avui, seguint l'exemple de Joan Pau II.

En segon lloc, la presència d'aquesta Creu ens invita a viure més autènticament la nostra fe i a donar-ne testimoni. Del discurs del papa Wojtyła a *Cuatro Vientos* es recorda sovint una idea, una frase feliç que és com una consigna a les actuals i a les futures generacions cristianes: «Doneu testimoni amb la vostra vida que la fe no s'imposa, sinó que es proposa».

Joan Pau II, en aquella ocasió va dir als joves aquestes paraules, que són vàlides per a tots els cristians: «No tingueu por de parlar de Crist. Perquè Crist és la veritable resposta a totes les preguntes sobre l'home i el seu destí. És necessari que vosaltres, els joves, sigueu els apòstols dels joves de la vostra edat. Ja sé —afegia el Sant Pare amb realisme— que això no és gens fàcil! Però tenim amb nosaltres la llum i la força espiritual de l'Esperit Sant.»

Finalment, em sembla que la presència de la Creu en el proper *Aplec* ens ha de dir que no ens hem de deixar desanimar pel mal i no hem de perdre mai l'esperança. La Creu de Crist ens recorda que el mal és ben present en el món. També és present entre els deixebles de Crist, que no deixem de ser persones fràgils i pecadores. Però la Creu és sobretot signe de vida i d'esperança. L'acte d'amor de Jesús a la Creu, confirmat per Déu Pare ressuscitant el seu Fill, esdevé, a la llum de la Resurrecció, font de vida i d'esperança. Per això, la salutem amb les paraules tradicionals d'un himne litúrgic que diu: *Ave, crux, spes unica*. «Salve, oh creu, la nostra única esperança».

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

V Romiatge diocesà de malalts al Santuari de la Mare de Déu de la Salut

El V Aplec diocesà de malalts va reunir prop de cinc-centes persones al Santuari de la Mare de Déu de la Salut el dissabte dia 24 d'abril. Mn. Alfons Gea, delegat episcopal de la Pastoral de la Salut, un bon nombre de sacerdots i un diaca acompanyaren el Bisbe diocesà en l'Eucaristia celebrada a l'esplanada del Santuari. En acabar la missa, Mons. Josep Àngel Saiz impartí la benedicció amb el Santíssim Sagrament. Seguidament es venerà la imatge de la Mare de Déu de la Salut a l'interior del temple. La jornada prosseguí amb el dinar i l'actuació del Cor de la *Hermanad del Rocío de Sabadell*. El romiatge s'ha consolidat com un espai de trobada i ha establert llaços entre els malalts i voluntaris provinents dels arxiprestats i dels moviments que treballen en la Pastoral de la Salut.

GLOSSA

Parlant de les mares

Un jove universitari en les exèquies de la mare d'un company va fer una pregària glossant la figura de les mares i expressant-se amb convenciment i tendresa digué: «Les persones que ens han educat han deixat moltes llavors dins nostre, i entre les llavors més grans que hem rebut tots i cadascun de nosaltres, les més importants, són les que ha dipositat la nostra mare. La disposició d'una mare, les seves actituds, la seva relació amb els fills, són una imatge, una aproximació a la disposició de Déu envers cada persona: comprensió, sacrífici, generositat, acolliment, donació, confiança, fidelitat... Constantment vivim al seu esguard, i en ocasions ni tan sols en som conscients. Les mares ens han vigilat, ens coneixen i ens comprenen, ens estimen, vetllen per nosaltres, ens han inspirat, en una part considerable, moltes de les nostres maneres de ser i de fer i ens porten constantment en el seu cor. No oblidem la llavor de la fe que, sovint, amb senzillesa i confiança han dipositat en el nostre cor. Tinguem cura de les mares, estimem-les i duguem-les sempre en els nostres cors, a elles i els seus ensenyaments. Per tot el que ens han donat i especialment per la llavor de la fe que un dia sembraren amb esperança, preguem Déu per elles amb agraïment.»

El noi que feia aquesta reflexió i pregària manifestava l'agraïment per l'acompanyament que la mare li havia fet en la seva jove vida, agraïment per les paraules i silencis, pel testimoni del dia a dia, per l'acolliment en les penes i en les joies, per les respostes afirmatives i per més d'un *no* quan convenia... i especialment per l'apropament a la fe. La fe que és *fonamental* perquè és fonament sobre el qual construïm tota la nostra vida, i no *ornamental*, només decorativa, amb mobles auxiliars i complements de posar i treure segons la moda. La fe sembrada i treballada amb generós desprendiment. Esguardada en el seu creixement, en els moments encoratjadors i en els de dubte i confusió. Sempre confiant en la voluntat divina i en la força de l'Esperit.

El jove se centrà en la mare, però podia haver parlat semblantment pensant en l'acció del pare en la seva vida. Afeïm-nos a aquesta pregària i demanem amb Ell: «Per tot el que ens han donat i especialment per la llavor de la fe. Preguem per Ells amb agraïment.»

«Quan escoltaràs aquestes prescripcions i les compliràs posant-les en pràctica, el Senyor, el teu Déu, mantindrà la seva aliança i l'amor que va jurar als teus pares» (Dt 7,12).

Enric Puig Jofra, SJ

X Aplec de l'Esperit

El proper dissabte dia 22, vigília de la Pentecosta es fa a Terrassa el *X Aplec de l'Esperit* que reuneix joves cristians de Catalunya, Andorra i Balears. El lema és: *Amb vosaltres cada dia*. Les activitats comencen al matí amb l'acolliment a la Plaça Vella i es clouen amb la celebració de l'Eucaristia a les 7 de la tarda al Parc de les Sensacions (Vallparadís).

L'ASCENSIÓ DEL SENYOR

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del Regne de Déu.

Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant.» Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, ¿és ara que restablireu la reialesa d'Israel? Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra.»

Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.»

▶ Salm responsorial (46)

R. Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.

Aplaudiu, pobles de tot el món, / aclameu Déu amb entusiasme. / El Senyor és l'Altíssim, el terrible, / rei de reis a tot el món. R.

Déu puja enmig d'aclamacions, / al so dels corns puja el Senyor. / Canteu a Déu, canteu-li, / canteu al nostre rei. R.

Que és rei de tot el món, / canteu a Déu un himne. / Déu regna sobre les nacions, / Déu seu al tron sagrat. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus (Hb 9,24-28;10,19-23)

Crist no ha entrat en aquell santuari, a imatge del veritable, fet per mà d'homes, sinó que ha entrat al cel mateix, i s'ha presentat davant Déu per nosaltres. El gran sacerdot entra cada any al santuari amb una sang que no és la seva. Crist, en canvi, no s'ha d'oferir moltes vegades, altrament, hauria hagut d'anar sofrint la seva passió des de la creació del món. De fet no ha aparegut fins ara, a la fi dels temps, a oferir-se ell mateix una sola vegada com a víctima per abolir el pecat. Els homes morim una sola vegada, i després de la mort ve el judici. Semblantment, el Crist va ser ofert una sola vegada, quan va prendre damunt seu els pecats de tots. Després tornarà a revelar-se, no ja per raó dels pecats, sinó per salvar aquells qui esperen el moment de rebre'l.

Germans, la sang de Jesús ens permet d'entrar confiadament al lloc santíssim. Ell n'ha inaugurat l'entrada, obrint-nos un camí nou i viu en el cortinatge d'accés, que és el seu propi cos. Tenim un gran sacerdot a la casa de Déu. Per tant, presentem-nos-hi amb tota la fe d'un cor que no enganya, ja que el nostre cos ha estat rentat amb l'aigua del baptisme, i els nostres cors, netejats de tota consciència de culpa. Mantinguem ferma l'esperança que ens dóna la fe que professem: Déu compleix fidelment les seves promeses.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 24, 46-53)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Així ho diuen les Escriptures: El Messies havia de patir i de ressuscitar el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis. Ara, jo us enviaré el do que el pare ha promès, i vindrà sobre vosaltres; no us mogueu de la ciutat fins que haureu estat revestits del poder que us vindrà de dalt.» Després se'ls endugué fora, fins a prop de Bet-Hània, alçà les mans i els beneí. Mentre els beneïa, s'allunyà d'ells portat amunt cap al cel; ells es prosternaren adorant-lo. Després, plens d'una alegria immensa, se'n tornaren a Jerusalem. I contínuament eren al temple donant gràcies a Déu.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 1,1-11)

En mi primer libro, querido Teófilo, escribí de todo lo que Jesús fue haciendo y enseñando hasta el día en que dio instrucciones a los apóstoles, que había escogido, movido por el Espíritu Santo, y ascendió al cielo. Se les presentó después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo, y apareciéndoseles durante cuarenta días, les habló del reino de Dios.

Una vez que comían juntos, les recomendó: «No os alejéis de Jerusalén; aguardad que se cumpla la promesa de mi Padre, de la que yo os he hablado. Juan bautizó con agua, dentro de pocos días vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo.» Ellos lo rodearon preguntándole: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino de Israel?» Jesús contestó: «No os toca a vosotros conocer los tiempos y las fechas que el Padre ha establecido con su autoridad. Cuando el Espíritu Santo descienda sobre vosotros, recibiréis fuerza para ser mis testigos en Jerusalén, en toda Judea, en Samaria y hasta los confines del mundo.»

Dicho esto, lo vieron levantarse, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Mientras miraban fijos al cielo, viéndolo irse, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que os ha dejado para subir al cielo volverá como le habéis visto marcharse.»

L'Ascensió, icona contemporània, Religioses de l'Anunciació, Natzare

▶ Salmo responsorial (46)

R. Dios asciende entre aclamaciones; el Señor, al son de trompetas. Pueblos todos batid palmas, / aclamad a Dios con gritos de júbilo; / porque el Señor es sublime y terrible, / emperador de toda la tierra. R.

Dios asciende entre aclamaciones; / el Señor, al son de trompetas; / tocad para Dios, tocad, / tocad para nuestro Rey, tocad. R. Porque Dios es el rey del mundo; / tocad con maestría. / Dios reina sobre las naciones, / Dios se sienta en su trono sagrado. R.

▶ Lectura de la carta a los Hebreos (Hb 9,24-28;10,19-23)

Cristo ha entrado no en un santuario construido por hombres —imagen del auténtico—, sino en el mismo cielo, para ponerse ante Dios, intercediendo por nosotros. Tampoco se ofrece a sí mismo muchas veces —como el sumo sacerdote, que entraba en el santuario todos los años y ofrecía sangre ajena; si hubiese sido así,

tendría que haber padecido muchas veces, desde el principio del mundo—. De hecho, él se ha manifestado una sola vez, al final de la historia, para destruir el pecado con el sacrificio de sí mismo. Por cuanto el destino de los hombres es morir una sola vez. Y después de la muerte, el juicio. De la misma manera, Cristo se ha ofrecido una sola vez para quitar los pecados de todos. La segunda vez aparecerá, sin ninguna relación al pecado, a los que lo esperan, para salvarlos.

Hermanos, teniendo entrada libre al santuario, en virtud de la sangre de Jesús, contando con el camino nuevo y vivo que él ha inaugurado para nosotros a través de la cortina, o sea, de su carne, y teniendo un gran sacerdote al frente de la casa de Dios, acerquémonos con corazón sincero y llenos de fe, con el corazón purificado de mala conciencia y con el cuerpo lavado en agua pura. Mantengámonos firmes en la esperanza que profesamos, porque es fiel quien hizo la promesa.

▶ Conclusión del santo evangelio según san Lucas (Lc 24,46-53)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Así estaba escrito: el Mesías padecerá, resucitará de entre los muertos al tercer día y en su nombre se predicará la conversión y el perdón de los pecados a todos los pueblos, comenzando por Jerusalén. Vosotros sois testigos de esto. Yo os enviaré lo que mi Padre ha prometido; vosotros quedaos en la ciudad, hasta que os revistáis de la fuerza de lo alto.» Después los sacó hacia Betania y, levantando las manos, los bendijo. Y mientras los bendecía se separó de ellos, subiendo hacia el cielo. Ellos se postaron ante él y se volvieron a Jerusalén con gran alegría; y estaban siempre en el templo bendiciendo a Dios.

COMENTARI

Pau a vosaltres

vanes il·lusions, somnis utòpics, i espiritualismes fàcils i fugissers. Hem de viure amb realisme i responsabilitat el nostre moment històric. D'altra banda, som conscients que la nostra existència no s'esgota en el dia a dia, en els nostres problemes quotidians, ja siguin petits o grans. La nostra vida no s'acaba aquí i ara. Té una dimensió d'eternitat que la fa avançar cap al futur amb l'esperança de trobar un món nou on l'amor triomfi per damunt de tots els interessos. Per això, la nostra missió és anunciar la justícia i la pau, transmetre la joia i l'esperança.

Quantes vegades no ens alarmem i ens deixem envair pels dubtes i el pes-

simisme! Quantes vegades no repetim que no hi ha res a fer, que no cal amoïnar-se, que res no canviarà! Quantes vegades no preferim la resignació passiva a la paciència activa!

La festa de l'Ascensió ens ajuda a posar els peus a terra i, a la vegada, a mirar cap al cel. A no plànyer esforços per fer el bé i a reconèixer que tot està en les mans del Senyor. A seguir treballant incansables, cada un des del seu lloc, per construir un món millor on regni la pau, l'amor i la justícia. Aquesta és la nostra missió, realista i al mateix temps plena d'esperança.

Dra. Núria Calduch-Benages

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

□ **Dilluns** (litúrgia hores: 3a setm.): Ac 19,1-8 / Sl 67 / Jn 16,29-33 □ **dimarts**: Ac 20,17-27 / Sl 67 / Jn 17,1-11a □ **dimercres**: Ac 20,28-38 / Sl 67 / Jn 17,11b-19 □ **dijous**: Ac 22,30;23,6-11 / Sl 15 / Jn 17,20-26 □ **divendres**: Ac 25,13b-21 / Sl 102 / Jn 21,15-19 □ **dissabte**: Ac 28,16-20.30-31 / Sl 10 / Jn 21,20-25 ■ **diumenge** vinent, Diumenge de Pentecosta (lit. hores: 1a setm.): Ac 2,1-11 / Sl 103 / 1Co 12,3b-7.12-13 / Jn 20,19-23.

Celebrem avui la festa de l'Ascensió, expressió total i definitiva de la Pasqua del Senyor i de tots els cristians. L'Ascensió del Senyor al cel és el clímax de tota l'obra llucana. De fet, la lectura d'avui ocupa l'última pàgina del seu Evangeli. La mort de Jesús no és el final del trajecte; no és un precipici abocat al no-res; és una transició, un passatge cap a la glòria. Amb la seva mort, Jesús ens ha donat la vida per sempre.

La celebració de l'Ascensió reflecteix la mateixa natura de l'experiència cristiana: un entrellat d'esperança i realisme difícil de separar. Ancorats en el present i en el nostre compromís amb el món, els cristians no podem recolzar-nos en

JORNADA MUNDIAL DE LES COMUNICACIONS SOCIALS

Al servei de la Paraula

La comunicació és un do, una qualitat oferta a la nostra responsabilitat perquè en fem un bon ús. La incomunicació, pel contrari, o una comunicació per fer mal a algú, desfà qualsevol possibilitat de relació, de diàleg i de bona entesa entre les persones. Si això té importància en l'àmbit humà, en té molta més si aquesta comunicació ens ve de part de Déu, mitjançant la seva Paraula o fent-nos nosaltres mateixos els seus portaveus.

El missatge del Sant Pare Benet XVI, en ocasió de la 44a Jornada Mundial de les Comunicacions Socials, insisteix especialment en la importància d'aquesta transmissió molt relacionada amb l'Any Sacerdotal: «El capellà i la pastoral en el món digital: els nous mitjans al servei de la Paraula». La proposta, tanmateix, va dirigida a tots, ja que d'una forma o altra, estem implicats des del nostre compromís baptismal, a anunciar l'Evangeli.

Se'ns convida a aquesta tasca comunicativa des de la necessitat que tenim de Déu i de la possibilitat d'entrar-hi en diàleg. El Vaticà II ens ha dit que «ens parla com amics» i Jesús ja havia dit als seus deixebles: «a vosaltres us dic amics perquè us he fet conèixer tot allò que he sentit del meu Pare» (Jn 15,15). Aquesta claredat d'afirmació ens dóna a entendre que la relació amb Déu és quelcom normal, a més de saber que és un do per agrair i gaudir. Per això, conèixer Déu té a veure directament amb la responsabilitat de comunicar-lo. I això ens correspon a nosaltres. «Com podran invocar Déu si no hi creuen? I com creuran en Ell si no n'han sentit parlar? I com en sentiran parlar si ningú no l'anuncia? I qui el podrà anunciar, si ningú no és enviat?» (Rm 10,14-15).

Parlar, anunciar, són verbs que ens posen en la dinàmica de la comunicació. Les preguntes que provenen dels

iniciis del cristianisme necessiten respostes actuals perquè són preguntes de sempre. Per això diu Benet XVI, que «les vies de comunicació obertes per les conquestes tecnològiques s'han convertit en un instrument indispensable per a respondre adequadament a aquestes preguntes» i és precisament el capellà qui té una primera responsabilitat en relació a posar tots aquests mitjans al servei de l'anunci de la Paraula de Déu. És especialment des de la predicació i des del *tracte pastoral* *quotidià* que serà possible captar tot el que Déu vol fer-nos saber. Això demana temps de lectura de la Paraula de Déu, de meditació, d'estudi, de pregària, d'observació, per saber llegir els signes dels temps, a través dels quals Déu parla.

I una altra dimensió no sols és necessària, sinó urgent: El fet de la comunicació cristiana no té fronteres i ha d'obrir-se a totes les dimensions de la vida humana i als no creients. Se'ns obren molts camins mitjançant els quals podem oferir els signes necessaris per a apropar-se a la Paraula de Déu i reconèixer el Senyor. Potser hem d'imaginar la possibilitat d'obrir nous espais, com «el pati dels gentils», per aquells que busquen veritat i autenticitat. A través del continent *digital*, tota comunicació ens ha de fer més humans i, en la mesura que s'aprofundeix i es dialoga, ha de ser cada cop més fàcil entendre la trobada amb Déu a través de Jesús i en comunió entre nosaltres, i utilitzant amb responsabilitat tots els mitjans de comunicació que tenim al nostre abast.

† **Sebastià Taltavull Anglada**,
Bisbe auxiliar de Barcelona
i encarregat dels MCS a la Tarraconense

L'Aplec de l'Esperit a Terrassa (i 3)

Els organitzadors de l'Aplec de l'Esperit del proper 22 de maig a Terrassa, volen que sigui una jornada molt participativa i que reflecteixi la vida d'un jove cristià en la nostra societat.

Serà molt *urbanita*, amb presència dels joves als carrers de Terrassa i en diferents punts de trobada. Esperem més de 5.000 joves. A veure si superem aquesta xifra!

Ens trobarem a mig matí a la Plaça Vella de Terrassa, on els joves de la ciutat ens preparen una sorpresa. Els joves de Terrassa ens obren les portes de casa seva per anar-hi a dinar: els majors d'edat amb famílies i els menors amb joves de les parròquies.

A primera hora de la tarda podrem anar a diferents espais que han preparat: voluntariats, pregàries i uns es-

pais d'experiències molt colpidors i que pensem que suscitaran l'interès dels joves que vinguin.

A la segona part de la tarda anirem al Parc de Vallparadís, on hi haurà una

vetlla i una Eucaristia concelebrada per tots els bisbes de Catalunya. Presidirà aquest acte central de l'Aplec la Creu de les Jornades Mundials de la Joventut, que Joan Pau II entregà als joves de tot el món, com un signe que els confiava el futur de l'Església i del cristianisme en el món. Allí clourem l'Aplec.

I per marxar amb bon gust de boca hi ha previst un breu concert i una rua fins a la zona esportiva, i fi de festa. I ara una petició: Inscriviu-vos, el grup i tots els membres del grup que vindreu. Ho podeu fer entrant al web www.aplecesperit2010.com o al telèfon de la Delegació de Joventut. Us hi esperem!

Secretariat Interdiocesà de Pastoral de Joventut de Catalunya, Andorra i Balears (SIJ)

SANTORAL

- 16. ✚ Diumenge de l'Ascensió del Senyor.** Sant Honorat, bisbe, patró dels forners o flequers; sant Joan Nepomucè, prev. de Praga i mr. del secret de confessió; sant Simó Stock, prev. carmelità; santa Margarida de Cortona, terciària franciscana; sant Germer, bisbe.
- 17. Dilluns.** Sant Pasqual Bailon (1540-1592), rel. franciscà mort a Vila-real, patró d'associacions i congressos eucarístics; santa Restituta, vg.
- 18. Dimarts.** Sant Joan I, papa (523-526) i mr.; sant Pròsper (s. VIII), bisbe

de Tarragona; sant Fèlix de Cantalici, rel. caputxí; santa Rafaela-Maria Porras, rel., fund. Esclaves del Sagrat Cor, a Madrid (ACJ, 1877); beat Joan Gilbert, rel. mercedari, de Reus.

19. Dimecres. Beat Francesc Coll (1812-1875), prev. dominicà, de Gombren (Ripollès), fund. Dominiques de l'Anunciata, a Vic (RDA, 1856); sant Pere Celestí, papa dimissionari (Celestí V), abans monjo i fund.; santa Ciríaca.

20. Dijous. Sant Bernardí de Siena (1380-1444), prev. franciscà, devot del nom de

Jesús, patró dels publicistes i dels esparters; sant Baldiri o Boi, mr.; sants Hilari i Silvi, bisbes; santa Basilissa, vg.

21. Divendres. Sant Secundí, mr. a Còrdova; sant Torquat i els seus companys, mrs.; santa Virgínia, viuda.

22. Dissabte. Santa Joaquina de Vedruna (1783-1854), rel. viuda, de Barcelona, fund. carmelites de la Caritat a Vic (CHCC, 1826); santa Rita de Càscia, rel. agustina; santa Quitèria, vg. i mr., advocada contra la ràbia; santa Júlia vg. i mr. africana (s. IV); sant Ató, bisbe.

ENTREVISTA

▶ **JOSEP MONFORT**

Amb vosaltres cada dia

Dissabte vinent, dia 22, a partir de les 10.30 h —a les 19 h, l'Eucaristia al Parc de Vallparadís—, tindrà lloc a Terrassa el X Aplec de l'Esperit, una trobada triennal de joves —d'entre 16 i 35 anys— que va néixer, per iniciativa de Minyons Escoltes i Guies de Sant Jordi, l'any 1978, i que se celebra en la festa de la Pentecosta. El lema triat per a l'edició d'enguany és *Amb vosaltres cada dia*, i pretén ser una jornada festiva i alhora el reflex de la vida d'un jove cristià enmig de la vida ordinària. L'organització de l'Aplec recau en el SIJ i en una diòcesi concreta, en aquest cas la de Terrassa, de la qual Mn. Josep Monfort n'és el delegat de Joventut.

Quina importància té la Pentecosta per al cristià?

Tal com diu la lletra de l'himne de l'Aplec, és la festa que ens recorda que «quan em llevo d'hora al matí, em sento feliç perquè Ell és sempre amb mi». I en una altra estrofa: «el Pare ens ho ha regalat i el Fill ens ha ensenyat el camí de veritat. La Fe no és simplement un conjunt de veritats, sinó la vida de Déu en nosaltres».

Quin contingut se li vol donar a l'Aplec?

El lema, *Amb vosaltres cada dia*, ja reflecteix la finalitat d'aquest Aplec: la presència de Déu en tot moment i en tota circumstància. Per això, hem tingut molt interès que tinguí un caire urbà, dins la normalitat de la vida del jove. No vol ser una finalitat en si mateix, ni estancar-se en el moment juvenil de la vida, sinó entendre el jove en el seu procés de creixement cap a l'etapa adulta.

Com cal enganxar els joves a la fe, avui?

Si m'ho permetes, jo no parlaria d'*enganxar*, perquè dóna la idea que és com quelcom prescindible en una vida. Per tant, des de l'Aplec, volem mostrar la normalitat de la Fe en la vida de cada dia. Molt sovint, d'una manera inconscient, aquesta Fe és present i la intenció seria que el jove es pogués sorprendre a si mateix reconeixent-se creient en les actituds quotidianes que té. Cal fer servir tots els mitjans possibles per comunicar aquest missatge —la música, la imatge, les noves tecnologies...

Òscar Bardají i Martín

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest dissabte dia 15, a les 10 h. Presideix la reunió del Consell Pastoral Diocesà a la Casa de la Sagrada Família de Rubí.

A les 17 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a nois i noies de la Catequesi Especial a la parròquia de Sant Cristòfor de Terrassa.

Aquest diumenge dia 16, a les 12 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de Sant Joan de Matadepera.

A les 20 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de Sant Esteve de Granollers.

Divendres dia 21, a les 21 h. Presideix a la Catedral la *Vetlla de la Creu*, amb la Creu de les Jornades Mundials de la Joventut.

Dissabte dia 22, a partir de les 10 del matí. Acull —juntament amb el bisbe Mons. Francesc Pardo, encarregat de Pastoral de Joventut— els participants a l'*Aplec de l'Esperit*, a la Plaça Vella.

A les 16 h. Dintre de l'*Aplec de l'Esperit*, es fa present a l'Espai d'Espiritualitat i Testimoni dels joves del bisbat de Terrassa a la Catedral.

A les 19 h. concelebra a la Missa de l'*Aplec de l'Esperit* al Parc de les Sensacions (Vallparadís).

Diumenge dia 23, a les 11 h. Presideix la *Misa de Romeros* al Rocío de Montcada.

A les 20 h. Celebra l'Eucaristia a la Catedral, en la festa titular, i administra el sagrament de la Confirmació a nois i noies de la parròquia del Sant Esperit de Terrassa, així com d'altres parròquies i col·legis del bisbat.

▶ NOTÍCIES

El Sr. Bisbe presideix la cloenda d'un curs de Dret Canònic a Terrassa. El Sr. Bisbe de Terrassa va presidir el dimarts dia 13 d'abril

la cloenda del Curs de Dret canònic matrimonial i el lliurament de diplomes. L'acte va tenir lloc en el Col·legi d'Advocats de Terrassa. Hi assistiren el Sr. Miquel Samper, degà del Col·legi d'Advocats de Terrassa i Mn. Joan Benito, vicari judicial. El curs,

La Creu de les JMJ a Terrassa

La Creu de les *Jornades Mundials de la Joventut*, confiada pel Sant Pare als joves, ve a Terrassa amb ocasió de l'Aplec de l'Esperit. Es podrà venerar a la Catedral del Sant Esperit des del dimecres dia 19 al matí fins el diumenge de Pentecosta, dia 23.

coordinat pels Srs. Ramon Rodó i Diego Lerena, ha estat impartit per onze lletrats i habilita els participants per a actuar en les causes de nul·litat matrimonial en el Tribunal Eclesiàstic.

Lectura de la Bíblia des de la Seu d'Ègara. El dia de Sant Jordi —23 d'abril— que és també el Dia del Llibre, a l'església de Sant Miquel —de la parròquia de Sant Pere de Terrassa— es va fer una lectura continuada —matí i tarda— de passatges de la Bíblia. Van participar com a lectors persones de diferents àmbits eclesials i civils. Impulsà i coordinà aquesta iniciativa Mn. Antoni Deulofeu, rector i delegat Episcopal per al Món de la Cultura i de la Universitat.

Projecció de l'Audiovisual Etiòpia, un país de contrastos. El divendres dia 16 d'abril, a l'Auditori de la parròquia de la Puríssima de Sabadell es va presentar l'audiovisual que recull el recorregut d'un mes per Etiòpia a càrrec de Conxita Tarruell i Llonch. L'audiovisual ha estat preparat per Pau Martí Tarruell. L'acte va comptar amb la presència del Sr. Guetachew, que els havia acompanyat tota la ruta.

▶ AGENDA

Festa titular de la Catedral. La Catedral de Terrassa, dedicada al Sant Esperit, celebra la seva festa titular el diumenge de Pentecosta. A les 12 del migdia, Missa Solemne presidida per Mn. Fidel Catalán, rector. A les 8 del vespre Mons. Josep Àngel Saiz

Missa diària retransmesa per televisió

De dilluns a divendres a les 12 del migdia, retransmissió de la Santa Missa pel Canal Català. Es retransmet des dels estudis que aquest mitjà de comunicació té a la ciutat de Sabadell. És una iniciativa coordinada pel Bisbat de Terrassa.

celebrarà l'Eucaristia i administrará el sagrament de la Confirmació a un grup de nois i noies de la parròquia del Sant Esperit així com d'altres parròquies i col·legis del bisbat.

▶ PROVÍNCIA ECLESIASTICA DE BARCELONA

Centenari de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes. El dimecres dia 7 d'abril l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de les diòcesis de Barcelona, Terrassa i Sant Feliu de Llobregat inicià els actes del seu Centenari amb la celebració de l'Eucaristia a la Catedral de Barcelona presidida pel Sr. cardenal arquebisbe Mons. Lluís Martínez Sistach. Seguidament, a l'edifici de la Pia Almoina s'inaugurà una exposició que mostra l'activitat duta a terme durant aquests cent anys. Fundada a Barcelona l'any 1910, fou la primera Hospitalitat de Lourdes a Espanya.

▶ D'ALTRES BISBATS

X Congreso Eucarístico Nacional. *Me acercaré al altar de Dios, la alegría de mi juventud.* Toledo, del 27 al 30 de maig. Inscripcions: c/ Arco de Palacio 3. 45002 Toledo. Tel.: 925 224 100 (extensió 60); e-mail: secretaria@congresoecuaristico2010.es. Informació: www.congresoecuaristico2010.es.

REMAD MAR ADENTRO

La Cruz de los jóvenes, en el Aplec de Terrassa

El próximo sábado de Pentecostés, 22 de mayo, nuestra ciudad de Terrassa acogerá el *Aplec de l'Esperit* en su décima edición. El *Aplec* es un encuentro que reúne a jóvenes cristianos de las diócesis de Catalunya, las Islas Baleares y Andorra. El acto central de toda la jornada será la vigilia de oración en el parque de Vallparadís, que acabará con la celebración de la eucaristía concelebrada por todos los obispos de Catalunya.

Presidirà este acto la Cruz de las Jornadas Mundiales de la Juventud, conocida como la *Cruz de los jóvenes*, que ha acompañado por los cinco continentes las Jornadas mundiales de la Juventud y que estará presente también en la próxima de estas jornadas en Madrid, en agosto de 2011. Es muy significativo tener entre nosotros este símbolo cristiano que ya se ha hecho familiar en los encuentros de jóvenes cristianos. Recuerdo que también presidió el encuentro con los jóvenes y la vigilia de oración celebrada por el recordado Juan Pablo II en el aeródromo de *Cuatro Vientos* (Madrid), el 3 de mayo de 2003, durante el que fue su último viaje apostólico a España.

¿Qué ha de significar la presencia entre nosotros de esta Cruz, grande y desnuda, que presidió los actos del Año Santo de la Redención celebrado en

1984 conmemorativo de los 1950 años de la muerte de Jesús en el Calvario y que Juan Pablo II entregó a los jóvenes cristianos?

En primer lugar, creo que es un acto de confianza en nuestros jóvenes. A ellos, quisiera decirles, como obispo de la ciudad que este año les acoge con alegría pascual, las mismas palabras que les dirigió Juan Pablo II en *Cuatro Vientos* y que ya había pronunciado durante su primera visita a España en 1982: «Sois la esperanza de la Iglesia, como también lo sois de la sociedad. Yo sigo creyendo en los jóvenes; sigo creyendo en vosotros». Es muy importante que los cristianos adultos de hoy hagamos un voto de confianza en los jóvenes cristianos de hoy, siguiendo el ejemplo de Juan Pablo II.

En segundo lugar, la presencia de esta cruz nos invita a vivir con mayor autenticidad nuestra fe y a dar testimonio de ella. Del discurso del Papa Wojtyła en *Cuatro Vientos* se recuerda a menudo una idea, una frase feliz que es como una consigna a las actuales y a las futuras generaciones cristianas: «Dad testimonio con vuestra vida de que la fe no se impone, sino que se propone».

Juan Pablo II, en aquella ocasión dijo a los jóvenes estas palabras, válidas para todos los cristia-

nos: «No tengáis miedo a hablar de Cristo. Porque Cristo es la verdadera respuesta a todas las preguntas sobre el hombre y su destino. Es necesario que vosotros, los jóvenes, seáis los apóstoles de los jóvenes de vuestra edad. ¡Ya sé —añadía el Santo Padre con realismo— que esto no es nada fácil! Pero tenemos con nosotros la luz y la fuerza espiritual del Espíritu Santo».

Finalmente, me parece que la presencia de la Cruz en el próximo *Aplec* nos dice que no nos hemos de dejar desanimar por el mal y que nunca hemos de perder la esperanza. La Cruz de Cristo nos recuerda que el mal está muy presente en el mundo. También lo está entre los discípulos de Cristo, que no dejamos de ser personas frágiles y pecadoras. Pero la Cruz es sobre todo signo de vida y de esperanza. El acto de amor de Jesús en la Cruz, confirmado por Dios Padre resucitando a su Hijo, llega a ser, a la luz de la Resurrección, fuente de vida y de esperanza. Por eso la saludamos con las palabras tradicionales de un himno litúrgico que dice: *Ave, cruz, spes unica*. «Salve, oh cruz, nuestra única esperanza».

† Josep Àngel Saiz Meneses
Obispo de Terrassa